

УДК 32.019.5:355(477)
ББК 66.3(4УКР)+68.1(4УКР)
А 12

Рецензенти:

- Савченко С. В. - доктор педагогічних наук, професор, ректор ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».
- Харченко С. Я. - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри соціальної педагогіки ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Редакційна наукова колегія:

- Вовк С. О. - кандидат історичних наук, доцент кафедри політології та правознавства ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту педагогіки і психології ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».
- Караман О. Л. - кандидат юридичних наук, командир групи цивільно-військового співробітництва в Луганській області.
- Коропатнік І. М. - доктор юридичних наук, професор кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Львівського державного університету внутрішніх справ.
- Шопіна І. М. - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».
- Юрків Я. І.

Актуальні проблеми взаємодії громадянського суспільства і Збройних А 12 Сил України : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції / За заг ред. ред. О. Л. Караман, С. О. Вовк, І. М. Шопіної. - Старобільськ : ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2015. - 117 с.

До збірника увійшли матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми взаємодії громадянського суспільства і Збройних Сил України».

Для науковців, викладачів, військових Зброєних Сил України, студентів, представників громадськості та різнопрофільних інститутів громадянського суспільства.

УДК 32.019.5:355(477) ББК
66.3(4УКР)+68.1(4УКР)

Рекомендовано до друку Вченою радою
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»
(протокол № 2 від 5 жовтня 2015 р.)

© Колектив авторів, 2015
¹ ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2015

48. **Ростецька С. І.** Співіснування внутрішнього та зовнішнього о позитивних політичних іміджів держави як головної принцип її стабільного розвитку 85
49. **Рушень» І. П.** Чи потрібна військова соціологія? 87
50. **Сввінова Н.** Інформаційна віктимізація населення україни в умовах пропаганди агресії 88
- 51 **С(наст'янова О. А.** Формування патріотизму, громадянської свідомості у студентської молоді в системі ВНЗ України 92
52. **Грач Л. І** Поліцентричність чи моноцентричність політичного режиму як ноєігніик ступеню розвитку громадянського суспільства та фрагментації сліз 94
- 5¹ **Гунтсува С. В, Поляков В. Ю.** Засоби формування позитивного іміджу військовослужбовця в умовах тимчасового розташування військової частини (підрозділу) в територіальній громаді 96
- 54 «**Ін дигова П. М.** Позиціонування Збройних сил України в інтернет-ЗМІ Лупінщини 98
- 55 **ХолТя С. В.** Специфіка східного прикордоння України і забезпечення захисної функції державного кордону в умовах військового конфлікту 100
- Хриков (М.** Напрями взаємодії інститутів громадянського суспільства і Збройних Сил України 101
- 5 / **Цалішова О. М.** Формування позитивного ставлення до українського воїна засобом народної казки 103
- 58 **Челак О. П.** Роль громадянського суспільства у розробці та реалізації засад нової регіональної політики 104
59. **Шамрай В. О.** Актуальні питання державного управління військовими формуваннями України на сучасному етапі побудови громадянського суспільства 106
- 60 **Швець С. Л.** Проблема вибору для України: політико-історичний аналіз 108
- 61 **Шевчук В. А.** Військово-патріотична освіта як взаємодія громадськості зі Збройними Силами України ПО
- 62 **Шульгін В. В.** Правове забезпечення військ (сил) у контексті цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України 112

Валерій Андрійович Шевчук,
кандидат юридичних наук,
начальник кафедри військової підготовки
Національного університету Державної
податкової служби України, полковник запасу

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНА ОСВІТА ЯК ВЗАЄМОДІЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ

Військово-патріотичне виховання, зорієнтоване на формування у зростаючої особистості готовності до захисту Вітчизни, розвитку та мотивації бажання здобувати військові професії, проходити службу у Збройних Силах України як особливому виді державної служби. Його зміст визначається національними інтересами України і покликаний забезпечити активну участь громадян у збереженні її безпеки від зовнішньої загрози. При цьому, для досягнення мети військово-патріотичного виховання необхідне забезпечення належної взаємодії громадськості зі Збройними Силами України.

Під взаємодією розуміють ділове співробітництво елементів системи для досягнення певного результату. Правове регулювання взаємодії Збройних Сил України з органами державної влади, місцевого самоврядування і громадськістю здійснюється на основі законів України «Про Військову службу правопорядку у Збройних силах України», «Про оборону України», «Про Збройні Сили України», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» і багатьох інших.

З філософської точки зору, взаємодія - це категорія, яка відображає процеси впливу різних об'єктів один на одного, їх взаємну обумовленість і зміну стану або взаємний перехід, а також породження одним об'єктом іншого. Взаємодія являє собою вид прямого або опосередкованого, зовнішнього або внутрішнього відношення, зв'язку [1].

Взаємодія у правоохоронній сфері, в площині якої здійснюється і правоохоронна функція, реалізується шляхом державного управління, яке охоплює всі сторони суспільного життя, в тому числі й військово-патріотичну освіту.

На органи управління Збройних Сил України державою покладено забезпечення законності, правопорядку, військової дисципліни та захист конституційних прав і свобод військовослужбовців. Виконання цих завдань значною мірою залежить від погодженості та єдності всіх елементів правоохоронної системи, а також військово-патріотична освіта молоді.

Як соціальне явище, військово-патріотична освіта реалізується через різні форми, методи, принципи, які обумовлюються проблемами й завданнями суспільного розвитку, що здійснюється в інтересах певних соціальних верств. Така освіта забезпечується шляхом заохочення, стимулювання, переконання, формування громадської думки та свідомості, почуття відповідальності, добровільного виконання обов'язків, дотримання встановлених норм поведінки.

Найпершою, найважливішою складовою будь-якої держави є люди, які населяють країну, тобто населення.

Першочергове завдання держави - забезпечити населенню України рівні стартові можливості для самовизначення та самоствердження через досягнення суб'єктивно привабливих і водночас соціально значущих цілей.

На сучасному етапі проблеми соціально-економічного становища українського суспільства, знецінення традиційних моральних цінностей, пропаганда жорстокості, бездуховності, насильства, зокрема через засоби масової інформації, невизначеність в оцінці подій історичного минулого та майбутнього українського народу негативно впливають на моральні та патріотичні переконання населення.

Дані соціологічних досліджень засвідчують, що рівень патріотизму народу України є недостатньо високим. Серед молоді у віці 18-29 років показник готовності до еміграції становить 50,4%, а у віковій групі 30-39 років - 42,4%. Таким чином, серед вікової категорії, від якої залежить майбутнє України, практично кожен другий допускає для себе можливість еміграції. Хоча, треба зазначити, що останнім часом, після анексії Криму та з початком агресії на сході України, кількість патріотично налаштованих громадян значно збільшилася.

Позиція щодо готовності до міграції в основному зумовлена неможливістю в повній мірі реалізувати свій потенціал і мати достатній рівень матеріального благополуччя на Батьківщині.

Державна військово-патріотична освіта буде ефективніша, якщо вона здійснюється у взаємодії органів виконавчої влади, місцевого самоврядування і громадських організацій. А посилення демократичного цивільного контролю в процесі її реалізації, сприятиме зміцненню законності в діяльності військових структур і військової дисципліни серед військовослужбовців, серед громадян України, які здобувають військову освіту.

Патріотичне виховання покликане дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, яке передбачає трансформацію громадянської свідомості, моральної, правової культури особистості, розквіту національної самосвідомості і ґрунтується на визнанні пріоритету прав людини. Воно має стимулювати розвиток суспільства, яке функціонує на засадах гуманізму, свободи, верховенства права, соціальної справедливості, гарантує умови для зростання добробуту народу.

Актуальність патріотичного виховання зумовлюється процесом формування в Україні єдиної політичної нації. Патріотичне виховання населення спрямоване на забезпечення цілісності, соборності України, що є серцевиною української національної ідеї.

При цьому важливо, щоб об'єднання різних етносів і регіонів України задля національного відродження, розбудови й вдосконалення суверенної правової держави і громадянського суспільства здійснювалось саме на базі демократичних цінностей, які в свою чергу мають лежати в основі патріотичного виховання. Виходячи з цього, патріотизм сьогодні є нагальною потребою і держави, оскільки високий рівень патріотизму населення здатен забезпечити соціально-політичну стабільність та гідне місце країні в цивілізованому світі; і особистості, яка своєю активною любов'ю до Батьківщини прагне досягти взаємної любові від неї з метою створення умов для вільного саморозвитку і збереження індивідуальності; і суспільства, яке зацікавлене в тому, щоб саморозвиток особистості, становлення її патріотичної самосвідомості здійснювався на моральній основі.

Патріотизм в період становлення нації - це любов до Батьківщини, свого народу, турбота про своє та його благо, сприяння становленню й утвердженню України як суверенної і незалежної, правової, демократичної, соціальної держави, готовність відстояти її незалежність, служити і захищати її, розділити свою долю з її долею.

Патріотизм, патріотичне і військово-патріотичне виховання носить конкретно історичний характер. Патріотичне виховання населення на сучасному етапі - це комплексна, системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, школи, інших соціальних інститутів щодо формування високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про своє благо і народне, готовності до розбудови демократії, виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, прагнення цілісності, незалежності України, сприяння єднанню українського народу, громадянському миру і згоді в суспільстві.

Список використаної літератури

1. Большая Советская Энциклопедия. - 3 изд. - М., 1971. - Т. 5. - С. 7.
2. Про оборону України: Закон України від 06.12.1991 р. № 1932-XII. / Відомості Верховної Ради України. 1992. - 9. - Ст. 106.
3. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 р. № 1934-XII / Відомості Верховної Ради України. - 1992. - № 9. - Ст. 108.
4. Наказ МОН від 16.06.15 року № 641 «Про затвердження Концепції національно-патріотичного

виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно- патріотичного виховання дітей і молоді та методичних рекомендацій щодо національно- патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах».

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Старобільськ, 29 вересня 2015 р.)